

Нѣкои си имать обичай да учать заедно съ високъ гласъ; това е много лошъ навикъ, и трѣбва да са избѣгва.

Що да кажѣ за онѣзи бѣдни лѣнивци, кои-то „ако и въ училище-то да сѣ, нито ся учать, нито пакъ оставать други-тѣ на мира да учать? Нищо! Щѣ кажѣ нѣщо пакъ на онѣзи, кои-то обичать наукѣ-тѣ, и горѣщо желяѣтъ да ѣ придобѣтъ. Ако въ врѣме на уроци дойде нѣкой си ученикъ при тебе, и иска да ся разговаряте, ти трѣбва съ единъ прѣятель и учтивъ начинъ да му напомнишь, че е врѣме-то ти да учишь. Ако отъ вторѣ и третѣ учтивѣ думѣ не земе, тогава му кажи строго и рѣшително, че нѣмашъ врѣме да ся разговаряшь съ него. Кажи му, че това врѣме ти е драгоцѣнно, кое-то не искашь да изгубишь.

Остава да спомѣнѣ, че въ всѣкой домъ трѣбва да има по една стаѣ за учение. Между насъ и това е единъ недостатѣкъ, и то не малѣкъ. До колко-то азъ съмъ забѣлѣжилъ, редко ще ся намѣри кѣщѣ, въ коѣ-то да има стаѣ, опрѣдѣлена особно за таѣ важнѣ цѣль. Но това е много нужно. Въ всѣкѣ кѣщѣ трѣбва да има една стаѣ, коѣ-то да е назначена особно за учение, и кои-то отъ домочадѣ-то желяѣтъ да ся учать да отивать въ неѣ. Тамъ не бива да има смущения. На малки-тѣ дѣтца да не ся позволява да ходять да играѣтъ вѣтрѣ. Тя трѣбва да ся държи колко-то е възможно тиха, спокойнѣ стаѣ. Тази стая трѣбва да е едно хубаво домашне училище.
